

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 13 juni 2012 — Morison Menon Chartered Accountants m.fl. mot rådet

(Mål T-656/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Anledning saknas att döma i saken)

(2012/C 227/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Morison Menon Chartered (Dubai, Förenade arabemiraten, Morison Menon Chartered Accountants Dubai Office (Dubai), Morison Menon Chartered Accountants — Sharjah Office (Sharjah, Förenade arabemiraten (ombud: advokaterna H. Viaene, D. Gillet och T. Ruys)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M.-M. Joséphidès och G. Étienne)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av dels rådets genomförandeförordning (EU) nr 1245/2011 av den 1 december 2011 om genomförande av förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 319, s. 11), dels rådets beslut 2011/783/Gusp av den 1 december 2011 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 319, s. 71), i den mån enheten med namnet "Morison Menon Chartered Accountants" lagts till förteckningen över personer och enheter vars tillgångar och ekonomiska resurser har frysts.

Avgörande

1. Det finns inte längre anledning att pröva frågan om interimistiska åtgärder.
2. Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.

Tribunalens beslut av den 12 juni 2012 — Strack mot kommissionen

(Mål T-65/12 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Beslut om återförvisning — Beslut som inte kan överklagas — Uppenbart att talan inte kan tas upp till sakprövning)

(2012/C 227/37)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Guido Strack (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten H. Tettenborn)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: H. Krämer och B. Eggers)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) den 7 december 2011, Strack mot kommissionen (mål F-44/05 RENV, ej publicerat i rättsfallsamlingen) med yrkande om att ovannämnda beslut ska upphävas.

Avgörande

1. Överklagandet avvisas.
2. Guido Strack ska bära sina egna rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader som åsamkats Europeiska kommissionen vid tribunalen.

⁽¹⁾ EUT C 118 av den 21.4.2012

Talan väckt den 21 maj 2012 — Ålands Industrihus mot kommissionen

(Mål T-212/12)

(2012/C 227/38)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Ålands Industrihus Ab (Mariehamn, Finland) (ombud: advokaten L. Laitinen)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 13 juli 2011 nr C 6/2008 om åtgärderna vilka genomfördes av Ålands landskapsregering till förmån för Ålands Industrihus Ab, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Felaktig tillämpning av artikel 107.1 FEUF — ej statligt stöd

Sökanden hävdar att de i ifrågavarande kapitaltillskott och lånegarantier inte utgör statligt stöd i och med att stödet inte snedvridit konkurrensen i den utsträckning att det påverkar handeln mellan medlemsländerna. Kommissionen har gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning av sakförhållandena, särskilt genom att slå fast att det inte finns något absolut hinder för utländska företag att bedriva verksamhet på Åland, och förvisso inget hinder som hindrar dem från att investera på den lokala fastighetsmarknaden.

2. Andra grunden: Felaktig tillämpning av artikel 107.1 FEUF i samband med begreppet privat investerare — ej statligt stöd

Sökanden hävdar att samtliga kapitaltillskott varit förenliga med den marknadsekonomiska investerarprincipen och således inte snedvridit eller hotat snedvrida konkurrensen i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Kommissionen har gjort en felaktig bedömning gällande åtgärdens förenlighet med den marknadsekonomiska investerarprincipen i det att kommissionen bland annat felaktigt och godtyckligt har bedömt omfattningen av den förväntade avkastningen genom att enbart fokusera på en årlig avkastning. Enligt sökanden har den verkliga förväntade avkastningen varit en kombination av den årliga avkastningen och den förväntade värdeökningen.

3. Tredje grunden: Bristande beaktande av existerande stödprogram gällande garantierna

Kommissionen har inte tagit hänsyn till att åtminstone två av de utfärdade garantierna omfattats av en existerande stödordning.

4. Fjärde grunden: Felaktig bedömning av omständigheter och bristande motivering

Om de aktuella åtgärderna trots allt skulle anses utgöra statligt stöd är beloppen som skall återkrävas fel fastställda. Kommissionen har för det första med svag, bristfällig och ytterst kortfattad motivering godtyckligt fastställt omfattningen av återkravet att gälla hela det investerade kapitalbeloppet. Kommissionen har för det andra med bristfällig motivering godtyckligt fastställt stödandelen gällande garantierna på en orimlig och orealistisk nivå. Sökanden hävdar att bristfälligheten och godtyckligheten i kommissionens motivering gör det näst intill omöjligt för sökanden att på ett adekvat sätt bemöta kommissionens påståenden.

5. Femte grunden: Felaktig tillämpning av regelverk för referensrättan

Kommissionen har i kalkylen av stödandelen i samband med garantierna tillämpat sitt meddelande om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor ⁽¹⁾ med retroaktiv effekt. Den otillbörliga retroaktiva tillämpningen har lett till att den återkrävda stödandelen gällande garantierna är högre än den hade varit ifall den korrekta handlingen, som enligt sökanden är meddelandet 97/C 273/03 om metoden för fastställande av referens- och diskonteringsränta ⁽²⁾ som var i kraft vid tidpunkten för utfärdandet av garantierna, hade legat som grund.

6. Sjätte grunden: Sökanden hade berättigade förväntningar beträffande stöden

Sökanden hade på basen av omständigheterna framlagda under första, andra och tredje grunden ovan berättigade förväntningar på att landskapets åtgärder inte utgjorde otillåtet statligt stöd. Sökanden utredde dessutom frågan vid landskapsregeringen som bekräftade att åtgärderna omfattades av notifierade stödordningar.

7. Sjunde grunden: Kommissionens beslut hotar rättssäkerheten och inkräktar på egendomsordningen enligt artikel 345 FEUF

Kommissionen har helt ignorerat parallella investeringar genomförda av Mariehamns stad vilket medför omöjlighet för sökanden att i en återkravssituation behandla aktieägarna likvärdigt i enlighet med tvingande bestämmelser i den finska aktiebolagslagen. Kommissionens miss förvränger dessutom det ekonomiska slutresultatet för de inblandade på ett sätt som innebär att beslutet bryter mot artikel 345 FEUF, enligt vilken fördragen inte i något hänseende ska ingripa i medlemsstaternas egendomsordning.

⁽¹⁾ EUT C 14, 2008, s. 6.

⁽²⁾ EGT C 273, 1997, s. 3.

Talan väckt den 21 maj 2012 — Indesit Company mot harmoniseringsbyrån — IL VE (quadrio)

(Mål T-214/12)

(2012/C 227/39)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Indesit Company SpA (Fabriano, Italien) (ombud: advokaterna G. Floridia och R. Floridia)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: IL VE-Industria Lavorazione Veneta Elettrodomestici SpA (Campodarsego, Italien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden meddelade den 14 mars 2012 i ärende R 2219/2010-1 och förklara att varumärket innehållande ordet "quadrio" med ett speciellt typsnitt (registreringsansökan 7 313 158) kan registreras som gemenskapsvarumärke för kylskåp.